II

SCRIPTOR EPICVREVS INCERTVS

Fr. 1 a) (N)

]το[.] τεθεω[
]α|των τὴν ἀ[
πε]ποημένους εν[
]οἰκίαι ὄντων [
5 Π]υθοκλῆς ἐστιν[
]κεσμεν[....]ν[
— — — — — —

Fr. 1 b) (N)

]τι Πυθοκλε[.]
]μῖν δοκουν
]ων εἶναι
5 τ]ὴν φύσιν
]μεν[.]ν-
. . . .

Fr. 2 col. I (N)

— — — — — — — — —]ιδιο[.]τι
— — — — — — — — —]θέμενον
— — — — — — — — —]ε παρα-
— — — — — — — — —]ς ὁτιοῦ[ν
5 — — — — — — — — —]ὅτι ζη-
— — — — — — — — —]τα φῦν[αι
— — — — — — — — — —]ατης
— — — — — — — — —]δηλος ο
— — — — — — — — —]γίνεσθα[ι
10 — — — — — — — — —]οἰκίας τῶ[.
— — — — — — — — —]σωμα[..
— — — — — — — — —]αταισου
— — — — — — — — — —]αι
. . . .

Fr. 1 a) et b) cfr. App. *fr. 23 et *fr. 11 Fr. 1 b) 1—6 sovrapposto: hoc non agnovit delineator Neapolitanus, qui duo fragmenta in unum congessit

Fr. 2 col. 1 6—12 delineatio Neapolitana interpolata (sovrapposti) 14—31 omisi, cum nihil certi praebeant

Fr. 2 col. II (N)

— — — — — — — — — — — —
|εδ||[— — — — — — — — — —
|ισ|αι[— — — — — — — — —
πατ[— — — — — — — — —
5 δεο[— — — — — — — — —
τα̣[— — — — — — — — — —
εα[— — — — — — — — — —
λα[— — — — — — — — — —
παι[— — — — — — — — —
10 ροις[— — — — — — — — —
ανα[— — — — — — — — —
νιων[— — — — — — — — —
τοῦτ᾽ ἔσ[τι — — — — — — —
μεν[— — — — — — ᾽Αριστό-?
15 βουλο[— — — — — — — —
. .]σ[— — — — — — — — —
. . . .

Fr. 2 col. III (*)

— — — — —]ουσα[. .]αι το
— — — — — — — — — —]κ̣αὶ χαι-
— — — — — — — — — —]α συμ-
— — — — — — — — — —]σε[. .
5 — — — — — — — — — —]χαι
— — — — — — — — —]θαπ̣[. . . . .
— — — — — — — — —]σεως λ[.]ον
— — — — παραπλ]ήσιον δει
— — — — — — με]γάλ̄ηι ὅσων
10 — — — — — — — —]σμεαλυδε
— — — — ἀλγη]δόνα α̠λλατ-
τ — — — — — —]καζ̠ουσι[— — —
. . . .

Fr. 2 col. II ll. 17—31 omisi; quae exstant nullius momenti sunt et nimis interpolata

Fr. 2 col. III ll. 13—31 omisi; quae exstant nimis incerta sunt et interpolationibus repleta 7 Λεόντιον? Λεοντεύς?

Fr. 2 col. IV (N)

-ρυβου[— — — — — — — — — —
οσον̣[— — — — — — — — — —
τηγ[— — — — — — — — — —
σιν[— — — — — — — — — —
5 μει[— — — — — — — — — —
νοι[— — — — — — — — — —
τοι[— — — — — — — — — —
ξιον̣[— — — — — — — — προ-
σήκω̠[ν — — — — — — — — —
10 κοις κ[— — — — — — — — —
.]θων[— — — — — — — — — —
θ̣ε[ω]ρ[— — — — — — — — —
π[.]υτ̣[— — — — — — — — —
δο[.]λ — — — — — — — — — —
15 α[— — — — — — — — — — —
. . . .

Fr. 3 (N)

— — — — — —]ωρεῖσθαι δι-
— — — — — τ]ὴν ᾽Επικούρωι
— — — — — κ]αὶ τοῖς περὶ
— — — — —]ην προσλα-
5 — — — — τὴ]ν μετάδ̣οσιν
— — γεγ]ρ̣αμμένων η-
— — — —]σεις ἄνθρωπον
— — — —]ν δυναμένης
— — μακ]αριότητος ὧν οὐ
10 πολλοσ]τημόριον εἶναι
. . . .]ἐκείνων κα̠[. . . . .
. . . .]λεων αυ̣[— — — —
— — — —]ν̣[— — — — — —
. . . .

Fr. 2 col. IV 1 Εὐρύβουλος Cr Kol. u. Men. 21, 114; an θορύβου? cfr. Epicur. fr. 143 Us

Fr. 4 col. I (N)

———————————]
———————————]
———————————]
———————————]
5 ——————————]σις
——————————]ος
—————————]ανους
————————κα]θάπερ
————————? φιλο]σόφων
10 ————————? σπ]ουδαι-
——————————]αι προσ
—————————]νοτι
——————————]ας
—————————]ιτε
15 ——————————]σιν
. . . .

Fr. 4 col. II (N)

δεν[——————————
το[——————————
νο[——————————
σει[——————————
5 ἐπιστολη[————————
παρ᾽ αὐτῶν[——————
τοῖς ἀντα[γωνισταῖς? ——
οὐδεὶς νο[μ ——————
μὴ ἀληθη[————————
10 μεν[.]ντοσ[————————
τον πρὸς Ἐπ[ίκουρον
ἢ Μητρόδω[ρον ——————
γὰρ ὅλον ε[——————
..] ψεῦδος η[——————
15 ....]ηλουσο[——————
. . . .

Fr. 4 col. I ll. 16—31 omisi, cum nihil certi percipere possimus. eadem dicenda sunt de ll. 16—31 proximae columnae (II)

Fr. 5 col. I (N)

————]ι καὶ τυγχα-
ν———]ντοι ἐφ᾽ ᾧ λέγετ[αι
—]μὴ αὐτοὶ οἱ ἐπα[—
———γ]μενοι αὐτὸ δι-
5 αστρ]έφωσιν ἢ μὴ δε-
ξά]μεν[οι] ὀρθῶς ἢ μὴ
μν]ημονεύσαντες ἔ-
τι] τῶν καιρῶν ἢ ἄλλω[ι
μ]είζονι πάθει τῶν ἐκ
10 κ]ενοδοξίας κατεχόν-
τ]ων αὐτοὺς διατρέψαν-
τε]ς αὐτόν. οἱ δὲ μὴ ἀρρη-
....]τεα[.]τιας παρεῖναι
———ο]ὐχ ο[————]ε
(*) 15 ————————————
——]υ[——————————
..]ιραν[————————
...]ς κατα[————————
Λε]οντέα[————————
20 ..]μη μετα[——————
..]ον πο[....]δο[..]ον
————]σοι[....]ικαι
—————]τα[...]πω
——————]τα[..]εισ
25 ——]τὸν βί[ον.]επν[—
———]κασιν [.]νεφα-
———————]αιτια[—
————————]αλλαι
————————]αλλως
30 ————————— τ]υ[.
————————————

Fr. 5 col. I ll. 5—12 (ἢ μὴ — αὐτόν) ed. Crönert Kol. u. Men. 177 γ(ε) a Cr post -μενοι insertum delevi 21 τ]ὸν Πο[σει]δώ[νιο]ν Cr: non potest ferri 25 τὸν βίον Cr

Fr. 5 col. II ——————————]ειαν
(N) ——————————]παρα
——————————]ς ἑκασ-
τ ——————————]τασε
5 ——————————]σει τα
——————————]ι
——————————]μοι
—————— π]ρὸς Ἐπίκου-
ρον ——————]ως[..]ξεπι
10 ——————]ιαδ[..]ν[.]ν
——————————]τια[—
. . . .

Fr. 5 col. II 12—31 hae lineae interpolationibus scatent

Fr. 5 col. III [——————————
(N) συν[——————————
σαμ[——————————
επα[——————————
5 Πυθ[οκλ? ——————
γμα[——————————
σει[——————————
ομο[——————————
.]ξε[——————————
10 γὰρ[. ——————————
ἀξι[——————————
.]ου[——————————
παξ[——————————
κ[.]α ——————————
15 ——————————
——————————
——————————
——————————
——————————
20 τ[.]αι[——————————
πρ]ὸς Ἡρα[κλ? ——————
πον τοῖς γ[——————
..]εστωι[——————————
..]εισουσαμ[——————
25 —————————— [δι-
ατρίψεως ευ[——————
μένης καὶ ὑφ[——————
ο[...]ουνυν[——————
επιφαν[—————— λε
30 λυμένων και[——————
μηδε[....]μ[——————

Fr. 5 col. III 20—31 huius columnae partis duo extant apographa Neapolitana. in altero plura se legisse testatur delineator: sunt quaedam manifesto falsa, quaedam confidentius — ut ita dicam — delineata. alterius delineationis quae non recepi, sunt haec: l. 25 — — —]μιλε[— — — — —; 28 ορα[.]οδηυπ[(sovrapposti?); 31 μηδεμιαιμ[— —

Fr. 5 col. IV (N)

....]του καὶ φαυλο|ι‖[..
....]‖χ̣|οντας οὐδὲ τ|ο̣‖[...
....]ναί σοι τῆς αὐτῶ̣[..
...]το αὐτοὺς οἰκείου[ς
5 ..]ν δ᾿ ἐμοί γε τὸ σημ[...
..]ης διαθέσεως ἐκείν[ου
τἀ]νδ[ρ]ὸς προπίπτε[..
...]η[...]α̣ν̣ηκοτωσ[..]
..]ον[———]τυχίαι τῶι[
10 ....]‖φαι|νομένων· α[....
..]νεσ̣[ω σ]ε ἐν τ̣|ῇ ελ‖[....
..]ορισμ[....]νπ[————
.....]τα[————————
———————————
15 ——]δε[————————
——]Ἐπικούρωι συν[——
——— γ]ὰρ τοῦτο το[—
———————————
———————————
20 ————]α[————————
————]τον ἀλλα[———
———]ων ἐγὼ τοὺς α[..
————]εις ἐπιμνησθη
———]τ̱ωι Λεοντεῖ γ̣[ρ]ά-
25 φ.. Ἰδο]μενέ|ω̱|ς Ἐπικ[ού-
ρωι σ]υνπεπλευκ̣[ότος—
———]ἄλλοις καὶ λαμ-
προ[ῖς] πα|ρ|απ̣|λησί|ως καὶ
πρὸς τ̣[....]ντε[————
30 .]ανα̣[.]ελοντ[——————
πρὸς Ἰδομε[ν]‖έα| [.]αρυπ[.

Fr. 5 col. IV 20—31 inferioris partis columnae extant duo apographa Neapolitana; harum delineationum altera pauca, altera plura dat; huius delineationis quae non recepi sunt haec: l. 20]ουτοπ̄ῑσ[.....; l. 22 init. λοιστων (tum εγω sequitur, a delineatore εσω falso lectum); l. 30 καν̣. μ̱ελοντε̣σαπαλ̣ (ἅπαν?)

Fr. 5 col. V (N)

———————]κελον γέγρα-
φεν· ὥσπερ ὑμ]ῖν ἐγώ, φη-
σί, ——————οὕτ]ως καὶ σὺ
———— τῶν] λοιπῶν φίλων
5 —————— κ]αὶ ὀρθῶς *vacat!*
——————]τινα ἐφροντι-
ζ—————]ο[...]πρῶτον
————]αν[.]αι το *vacat!*
—— πλε]ονεκτεῖν *vacat!*
10 ————]ι[.]η παρ[.]ι *vacat!*
————]ινε[
————]λ̣α[
. . . .

Fr. 5 col. V 5 sovrapposto? 8—12 sovrapposto?

Fr. 5 col. VI (O, N)

——————————]γατηι
——————————]οιου
——————————]σελυ-
————————](π)αρ᾽ αὐ-
5 τ——————————δ]ιότι
.....] δηλοῦν τοῖς δι-
.......] χ̣ο̣ρ̣ηγεῖν ((ἐ))-
(δ)[ε]όμεθα ομη̣[.]((εις ὀρ))γῆι
παραπλήσιον καθισταϲ
10 .]αι πεφ(υκ)α̣μ̣[εν..]θ[—
ὅ]ταν ο[.]ν[——————————
σκ[.]α[——————————
——————————
——————————
15 ——————————
——————————
——————————
——————————
——————————
20 ——————————
——————————
——————————
...]θ[——————————

(O)

——————————]ε τωι
25 μη γιν[.........]ρατ᾽ ὀ-
κνου[..............]αλ-
λον επι̣[....]εον[...]ου
π̣λ̣ου[———]ν̣επ[..]οδ[.]ν
αυ[..]εχ[——]τυπ[————
30 δειασ [——————————
κον[.....]ν αυτ[—————

Fr. 5 col. VI 6—10 aegre fero nihil in his lineis me elicere posse

Fr. 5 col. VII (O, N)

ται̣[——————————
τωιδ[——————————
οιδ[——————————
σο(υ ε̣)[——————————
5 θωδ[——————————
χρ[——————————
π[————————]τ[.]νσ̣κ̣ο
————————]ατοφρ[.]μι
——————π]ράττων[..
10 [....]ις ἐπὶ πλέον τῆς
———]ἐπιβαλλ[....] καὶ σ[..
———]ν εὐχρη[———]υ[..]τ[.
———]διαδοσ[——————
——————]ων[——————
15

(O)

ει[——————————
ανα[——————————
20 [——————————
.]ι[—————]ο[—————
ο̣ι̣[———]ε̣ν̣ι̣[—————
χ[—————]χ[——————
τε] ——————————
25 θε[——————————
λοι[———]εν[—————
περ ειρ[.]εν ——————
πω[...α]υτας σ[————
το ἀλείψας ε̣[—————ἁ-
30 λ̲ισκ̣[——————————
..]α[..]σε[....]θεν[..]νε

Fr. 5 col. VII 31 γίνε||ται?

Fr. 5 col. VIII (O, N)

ται[..]υπ[————————
δέ μοι τ[———————
οπαισ[——————————
λοντο[——————— ἐν]οι-
5 κιολογ[.........]ων με-
ρῶν του[.....]δηλων
τούς γε τ[.......] τῆς
Θ[ε]μίστα[ς ......]οταν
τι[ν]ὸς τ[ῶν τοι]ούτων
10 ἐξαπο[....]ντων κοσ-
μιδίων τινὰς θέσεις
πρὸς χαλκοὺς ὀλίγους
ἃ δὴ Ἰδομενεῖ ν[....]σ
————————————————
15 ——————]ουκ[——————
—————]λεγ[———————

(O)

20 ———————]ν[——————
——————]τε[———————
————————————————
——————]σι[———————
————————φ]ιλίων σ[.
25 ——————————]λε[———
———————]εὖ ποι[———
των και[—————————
ετ[.]οντασ[—————————
.]ε[.]εμ[...]σεκ[—————
30 ——————]ιρωτε[—————
—————]ο[.]δυσ[—————

Fr. 5 col. VII in inferiore columnae parte nonnulla si modo tanti videbitur recuperari possunt.

Fr. 5 col. IX (O, N)

......]ινη[....]ι τὸ ἀ-
γανακτεῖν [.....] πε-
ρὶ τοὺς ἐνοψ[.....]κα[ὶ]
ἐν τοῖς καθ' ἡ[μᾶς ...]τ[.]
5 λιαν ἔχουσι[........]ι
φύσιν ἔχ[.]ι τ[.........]αι
ων αυτο|ὺ|ς σπ[........]σ
...]((ει))[.]ο[.]σδια[........]ε
ν]ῦν τῆς [.............]ι
10 ..]ο[.....]ιειδομενε[..
.]αστον ὥσπερ εὖ οἶδ' ὅτι
..]ιστης· οὐ γὰρ ἥκιστα η
.]οντων[..]ν Λεοντεῖ [————
——]τλ[..]σθανηαλ[————
15 ——————]τησα[————————
....]ιτων[.](κ)[——————

20

(O)

.]α[——————————————
.]εωσ[——————————
——————————————————
25 τ]ελε[υ]τ[——————————
———————]ι[.]ν[.]αιειτ[...
——————————]ι[.]ταικ[..
——————————————]ιπρο[..
—————————]ε[....]ηρων
30 ——————————]τια[————
——————————————]τοισ[

Fr. 5 col IX nihil expiscatus sum 10 fort. latet Ἰδομενεύς

Fr. 5 col. X
(O, N)

———]ν[——————— ἱ-
κανὸν γίνωσ[κ]ε δ[ικαιο-
σ[ύν]ηι κοινῆι [π]ρὸς [ἀμφο-
τέρους, [ἀ]λ[λ]ὰ [ἐ]πισ[τολάς τι-
5 σι γρ]άψαντα [π]ερὶ τ[ούτων
π]λεῖο[ν] οὐ γεγ[ρ]ạφ[έναι οὐ-
δενὶ α[ὐτ]ῶ[ṿ Λ]εον[τέ]α[καὶ
ạἰτιᾶ[σθαι οὐ]θὲν α[ὐ]τ[ῶν
πα[——————]με[. . .]πε
10 ——————————————
.]σο[.] καὶ τὴν αp̣α[———
——πα]ρατίθ[η]σι κε[———
————]πουσαν καὶ[———
———————]νε[—————
15

20
(*)
————————————]τ[.
————————————]νη
——————————————
25 ——————————————
——————————————]σ
——————————————
——————————————
————————]αυτο[. . . . .]ι
30 ————— ————————]ρα
————————————]κ[ạὶ

Fr. 5 col. X 4—5 -λάς τισι Wi

Fr. 5 col. XI
(O, N)

α[.]τὸς[————————————
καὶ τῆι τελ̣[. . .]λεστ[. . . .
. . .]αι καὶ [β]εβαιοτέρ[ωι
λ[ό]γωι τ[——————————
5 σασθαι[. . . . .]ντελ[.]οτ̣ι̣
περὶ ἀν[. . . . .] δυναμ[έ-
ν]ης ἄρισ[τα κρίνε]σθαι δ[ι-
ὰ πο[λλῶν γέγρ]αφεν· [γρά-
φει δὲ καὶ [. . . .α̣]. τὴν ἡμ[ῶ]ν
10 ἑκάσ[τ]ου σπουδ[ὴ]ν περὶ αὐ-
τόν, τὴν μὲν κ[ατ' α]ὐτὰ[ς] τὰς
ạἰσθήσεις βλέπων, τὴν δὲ ἀ-
κούω[ν π]α[ρ]ὰ τούτων [. .]ε
——————————]εις οὐχ ὅτ[ι. .
15 ——————————————————
——————————————————
——————————————]α[————

20
(O)
————————————————]εω[————
——————————————————σφ]οδρᾶ[ς̣
——————————————————]δετ̣οις̣
25 ————]λτ[———————————
————]ομ[———]οι φανε[ρ]ο[.
εἶν]αι. καὶ προβάς· προ[—
———]η τ[ῆς κα]ταστροφῆς
——————————]ου ἴσως π̣[. .]σ
30 ————————————]χειν ηδη
———]ηιν̣[———————]ετου[—

Fr. 5 col. XI 2 ante ΛΕC aut B aut Φ 9 πᾶσαν?

Fr. 5 col. XII (O, N)

————————————]ουσ(π)[——
καὶ διά τε τὴν τῆ προφ[——
. . . . . κ]αὶ τὴν πα̲[ρ]ηκ[ο]λ̲ο[υ-
θηκυῖαν ἐκ πλεί[ον]ο[ς ἤδη
5 χρό]νου σφόδρα σε[μ]νῶ[ς
διακ]ειμενος πρὸ[ς ἑ]κα[τ]έ-
ρου]ς ἐμέ τε καὶ Μη[τρό]δ[ωρο]ν.
Ἐπί]κουρος δὲ δ[ιά] τε εὐ[εργ]ε-
σιῶν καὶ] προ[σόδων τινῶ]ν(?)
10 ἔτυχε «πε»νία̲ν παρ[αφ]υγών· προ[σ-
ελθόντων δ' ἡμ[ῶν] ἀσπα̣σ-
τ[ῶ]ς πρὸς τὸν κράτι[σ]τον [κ]αὶ
θειότ̲α̲[τον] καὶ [φίλτατο]ν [ἄ]νδρα
————————————]τ̲ηνδ[——
. . . .

Fr. 5 col. XII 7 *καί* supra lineam additum 10 ΕΤΥΧΕΝΙΑ̣Ν *P* 14 *φίλτατον* Cr

Fr. 5 col. XIII (O, N)

.]α(νε)[——————](μ)[————
τε τὸν καιγονεν̣[——————
——————] καὶ δι[ατόνου
πνεύ[ματο]ς ἐγβολ[ῆι συν-
5 παθ[ε]σ[τ]άτηι, συ[ντεταμένηι
δὲ φωνῆς προέσε[ι τὸ]ν [κρά-
τιστο[ν] κ̲αὶ φίλτα[το]ν ὥ[ς
καὶ ἡ ἀλ̣ήθεια εἶχ[εν] αὐ̲[τὸ]ν
ἀνακαλοῦσι κατ̲[———————
10 ρον τε τοὺς χρόνο̣[υς] μηδέ-
ποτ' ἐννοίαι λα[β]ό̲ντα
τὴν τότε γενομένην ἔν-
τευξιν [———]ευτης μηδὲ
τοῦ μ[————] συ[ν̣]παθοῦ[ς
15 καὶ μ[——————]ἄ̣μοιρ[ο̣ν
γενο̣[μενον ? ———]μιν π̲[—
. . . .

Fr. 5 col. XIII 3 *διατόνου* Wil 5 *συντεταμένηι* Wil 15—16 an latet *Μοιραγενῆ*?

Fr. 5 col. XIV (O, N)

-μεθα τὸν ἐκχω[ρ – – – – – – – –
ἐσχάτην ἔντευ[ξ]ιν [τ]ῶι [.]α[
. .]ν[. .]ι[.]δη[. . . . .] (τ)ελευ[τή-
σαντι [τ]ὸ ε[– – – – – – –]οτ[– –
5 ταύτην ποιη[. . . . .]οιπα[– –
τέλει δετο[. . . . . . .]οσκ[– – –
ταπο[.]ηκενε[. . .]γε τ[ῶ]ι
προπί[π]τειν λε[. . .]ιουτ[.]ν
ἀρετὴν αὐτοῦ ση[μει]ωσόμεθα
10 καὶ τ[ῶ]ι τὴν φύ[σιν ἡ]μῶν ὧν
μάλιστ᾽ οἰκείων τ[. .]ας ἀπο-
λαμβάνει[ν] κίνη[σι]ν ἐνερ-
γοῦσαν ἐν τῆι κειμ[. . . . τι-
μῆι κα.[η]κολουθήσα[μ]εν ο[ὐ-
15 κ οἶδα[.](ιν)[. . . .]ν ἡμῖν ολ[.
– – – – – – – – – – – – – – μ]ὲν οὖν συν-
– – – – – – – – – – – – – – –](νου)[–

20

(O, N)

– – – – – – – –]ων[.]δεωνε[– – –
– – – – – – –]εκ[– – –]αρ[– – – –
25 – – – –]ε[– –]πα[. .]αν[– – –
– – – – – – – – –]υτρυ[– –]στου[.
– – – – – – – – – –] ἐπιστολη[.
– – – – – – – – – – – – –]ος αυτω[.
– – – – – – –]σο[– – –]μ[– – – – –
30 – – – –]σβολῆς [– – – – – – –
– – –]λλοις τε τοὺς οι[.]ειτ[
– – –]α[.]σω[.]α[.]αιρεα[– – –
– – – – – – – – – – – – – – –]ωσα[– –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –]α[–
35 – – –]νεπο[. .]εν[– – –]ω[– –]α
– – – – – –]ετου[– – – – – – – –]ο[– –

Fr. 5 col. XIV frustra in sententiis enucleandis desudavi 3 sexta littera vel I vel P 14 καὶ ἠκολ.?

Fr. 5 col. XV (O, N)

καὶ ὑ[π.](ου)[– – – – – – –]οισ[.]σθ[.]
-μενος, καθά[περ ἐκ]είνοις
κ[αὶ κ]οινῆ[ι κ]αὶ ἰδ[ί]αι γ[έγ]ρα-
φα, ἱκανὸς μὲν οὖν [κ]αὶ [σὺ] αὐ-
5 τὸν ἀποσυνιστὰς αὐ[τ]οῖς [.]ι. πε-
ποίηκα δ ἐκἀγὼι διὰ τῶν ἐ-
πιστολῶν [πρ]όδηλ[ον] δι᾽ οὗ μ[ά-
λισ[τ]α συκοφά[ν]τη[ν εἶ]ναι [ἀπέ-
δε«ι»ξ᾽α⟨ὐ⟩τόν· «π»άσ[ηι] γὰ[ρ] ὡς ἀληθ[ῶς
10 τέχνηι κἀκείνοι[ς δ]ιὰ σ[οῦ] καὶ
σοὶ δι᾽ ἐκείνων δε[ῖ] τὸ συ[ν]φέ-
ρον γείνεσθαι, κα[ὶ πρ]ὸς Ἀρισ-
τ[ό]βουλον δὲ [.] ὥσπ[ερ] πολλῶν
δι]ασαφούντ(ω)ν ολι[.]τα[.]ιεσ
15 – – – – – – – – – – – – – –]ωνδε προση-
– – – – – – – – – – – – – –]εν καιν[– –
– – – – – – – – – – – – – – – – – –]νασ[– –
– – – – – – – – – – – – – – – – – –]ιουθ[– –

20

25

(O, N)

οπω[– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
ἐπισ[τ? – – – – – – – – – – – – – – – – – –
30 – – – – – – – – – – – – – – – – –]οι εἴτε[–]ρο
– – – – – – – – – – – – – – – – –]ν σ[– – – –]ηι
.]μ[. .]υ[.]τε[– – – – – – – – – – – – – –]μωι
χ[– –]αικ[– – – – – – – – – – – – –]τοσ[.]μον
ει[.]ισῃ[– – ὁμ]ώνυμον τ[ο]ῦ «ἀ»δελ-
35 φο[ῦ .]ισ[.]ωι[– –]λυ[– –] καὶ λυ-
–]υ[– – –]ε[– – – – – – – – – – – – – – –

Fr. 5 col. XV 5 ΑΤ.ΟΙϹ.ΙΠЄ *P* 9 ΔЄ¯ΑΙΤΟΝΑϹ *P* πάσηι Ph

Fr. 5 col. XVI (O, N)

....](φ[ϱ]ον)[τί]δ[—————————]τοις
ἀποῦσιν [τ]οῖς φίλοις εχο[..]ζων
[?]γωτων κατὰ σέ, ὡσ[..](πο)[...]πο-
μεν εν[ε]χον τἀλη[ϑ]ὲς ε[..](ιτο)[..
5 ὡς μαλισϑανημ[.]ν[?]υϱιαι
ναις ἐπὶ τῶι ὑγιαίνειν. μὰ
τοὺς ϑεοὺς γὰϱ οὐκ ο[ἶδ]α ἐμ[αυ-
τὸν συνεχεστέϱ[α]ι καὶ [μᾶλ-
(λον) [συν]τεταμέ[ν]ηι [φ]ϱο[ντί-
10 (δι συ)νε⟨σχη⟩μέν[ο]ν ἀφ᾽ οὗ πε-
(ϱὶ τ)ῶν ὀϱϑῶς ἐχό[ν]των τι
(λελ)όγισμαι, ὡς π[εϱ]ὶ τῆς νῦν
(κα)τεχούσης ἀϱϱωστίας οὐδὲ
(π)άϑος εἰληφότα ἐν οὐϑενὶ
15 κα]ιϱ[ῶ]ι τῶ[ι γ]ενομένωι πε-
——————]ι(λ(τ[...]ισεν τῶιδε[
—————————————]νο[———

20

(O, N)

—————————————]ιτα[————
25 —————————————]νεχο[———]ιδ[.
——————————————————]ελε[.]ε
——————————————— πϱ]οσέχειν
————————————————]τελ[—]ν
——————————————————————
30 —]ων[————]πεϱὶ ἀϱι[————
—](υλεν)[——————]ανα[————
————————————]ωι ἀφ[———
————————————]ηξεν[——————
——————————————]ἀδελ[φ——
35 ——————————————]ας ἰδιώτα[ς
———————————————————]αι$\overset{\lambda}{\tau}$ε

Fr. 5 col. XVI 10 ΝΕΧΕϹΜΕΝ.Ν *P*: em. Vi

Fr. 5 col. XVII (O, N)

.]ν[...]τε πεϱὶ Ἀπολ[λ]οδώϱου
γϱ[ά]φων φϱοντ[ί]ζ[ει]ν εἴ τι
πϱάττειν ὧν οὐ [βούλ]εται
συναναγκάζετα[ι]· ἐπιμελοῦ
5 γ[ά]ϱ, φησί, καϑάπ[εϱ] σοι καὶ ἀ-
παλλαττομέν[ωι] ἔλεγον, καὶ
Ἀπολλ[[ώ]]οδώϱου [τοῦ] (ἀ)[δελ]φοῦ·
οὐ γὰϱ κακὸς ὤν, παϱ[έχ]ει
μοι φϱοντίδα, εἴ τι π[ϱ]άτ- Υ
10 τει ὧν οὐ βούλετ[αι]. καὶ πεϱὶ
τῆς ἐκλείψεως [αὐ]τοῦ πϱὸς
Ἐπίκουϱον ἃ «γϱάφει» παϱαγϱάψα⟨ς⟩
καὶ εἴ τινι [[π˙ϱὰ]] [φ]ανήσεται
πλείονα τῆ[ς] χϱείας, οὐ φα-
15 νήσομαι τοῦ κα[ιϱοῦ .]απει
—————————](ν σπ[.]λ)[..]τασα

20

(*) —————————]ολ[————————
25 ——————]ε[——————————————
—————————]μηλ[....]σ[———
———————————————————
———————————————————
———————————————————
(O, N) ————————————————————]λα-
30 ϑ]όντ[α τῶν λ]όγω[ν] ὧν αὐτὸς
ποϱ[...]ιϑιαπου[...]ιου[...]ς
η[...]ει[...]ον εἶναι καὶ τε-
λ[ευτήσαν]τα ἐπεζητ[ήσα-
μ[εν ἀκολ]ούϑως τῶι ἐμ[...
35 ωι[.]κα[.....]τησ[..]ιν ἐπι[με-
λ]ο[ύ]μεϑ[α τοῦ] το[ιο]ύτου, καὶ

Fr. 5 col. XVII ll. 1—11 (*πεϱὶ Ἀ. — αὐτοῦ*) ed. Crönert Rh. Mus. 61 (1906), 426. 12 *γϱάφει* Ph ΑΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ 15 *καιϱοῦ* Wil; sequebatur tale quid: *πέϱα πεποιηκέναι* (Wil) 35/6 *ἐπιμελούμεϑα* Wil

Fr. 5 col. XVIII (O, N)

ἐ[τ]ά[ξ]αμεν (ἀ⟨ξ⟩)[ί]ως Πυθοκ[λέ-
ο(υς τ)οῦ ἀρίσ[του] καὶ τὰ περ[ὶ
τ[ὴν] ἐκφορὰ[ν ἐπιλ]αμπρ[ύ-
ν]α[ντ]⟨ε⟩ς καὶ [τ]ὰ περὶ τ[ὴν πα-
5 ρασκευὴν τῶν εἰ[ω]θότων
ἐπὶ τοῖς τηλικο[ύ]τοις γί-
νεσθαι δεί[π]νω[ν]· ἐφῆκα
γ[ὰ]ρ δὴ τῶι ε[ὖ] τα[χθῆ]ναι καὶ
τὸ τοῦ αὐτο[ῦ] ἐκ[εί]νου πρό-
10 θυμον ε[ἰς ἡ]μᾶς καὶ το[ὺ]ς ἡ-
μετέρους [συ]ναύξεσθαι
καὶ εἰς τὸν π[ρ]ὸς το[ὺ]ς ἀνθρώ-
πους ῥυθμ[ὸν] ὁρῶν π[ροσ]-
⟨ηῦ⟩ξον οὐκ ἀ[νεπ]ιτηδείως τὸ
15 τοι[ο]ῦτον, ἔτ[ι] δὲ τῶι χαρα-
κ[τῆρι τ]ῶι καταλεγ[————
——————]ν ἀδελ(φῶι)[————
————(συ)[.](σ)——————

20

25

30

(O, N)

κ[——————]ατα[.]π[——————
———————]χικαταντ[—————
——————ἀ]ρρώστου ον[———
———————]οις κατ[——————
35 μ[. . . . .]γων π[——————
————————]εασ[—————]ηι[—

Fr. 5 col. XVIII 1 ἐπράξαμεν mavult Wil ΑΙϹ·Ω apogr. *O* 4 ΟϹ 7 *ΕΦΗ 13—14 προσηῦξον Ph προσήγαγον ego quod nimis a litteris traditis recedit (init. l. 14 ΠΞΟΝ habet *P*)

Fr. 5 col. XIX (O, N)

ἡ ἐκειν[. . ἡ]μέτερα π[ά]ντα
συντελέ[σ]ασα καὶ προσέτι
μν[α]σ[. . . . .]ν αὐτὴν καὶ
τὴν α[. . . .]ην ε[ἰ]ς τὸ παρα-
5 πλήσι[ον α]ὐτῆι πρ[άτ]τειν
καταπ[. .]α[. .]ην, δ[ι' οὗ] καὶ τὸ
αὐτοῦ [τ]ο[ῦ ἀν]δρὸς εὐλ[α]βὲς
π]αντὶ κ[αὶ] μέτριον, ἔτι δὲ
κ]αὶ διατρ[ιβ]ῆς ἐλευθέρας
10 (καὶ π)[εριφ]ο(ρ)[ᾶς] ἐπιεικὲς ἐμ-
(φαίνεσ)[θαι] πλῆρες ὡς [εἰ]σ-
(βαλλό)[μενον ἔ]τι εἰς τὸ ἀό-
(κνω[ς] τ)ῆι περὶ αὐτὸν τε-
(λευτή)[σ]αντα ἐπιμελ[ε]ί-
15 (αι μεν)[. .]θ[. . κ]αὶ τὸ πτ[. .]η-
. .](σαυ)[. . . .]εικειοντ[. . . . .

20

(O)

————]ξων[—————————]λ-
25 ————————]υ[————————
——————]αιπ[————————]ντο
————]ψίαισ[———————]ε
————————]ν[———————]υ
————————]υ[————————]υσ
30 ————————]μ[————————
————————————————]ατας
————————————————]υσιν
————————————————]τ[—
————————————————]λ[—
35 ——————————————————
——————————————κ]αίπερ

Fr. 5 col. XIX 5 -πλήσι[ον α]ὐτῆι vix capit lacuna 6 non fuit nec κατασκευαστήν neque κατατεταμένην.

Fr. 5 col. XX
(O, N)

ὄ[ντ]ες πρὸς τοὺς λοιποὺς
ἀ[μ]εικτεὶ ὁμογνωμον[ο]ῦν-
τε̣[ς ἐπ]εζήτ[η]σαν τὸν κρά-
τιστον ἡμῶν ἀδελφόν,
5 καὶ ἐκμαρτυροῦντ⟨ε⟩ς τὰ
ἐν τῆι φύσει α[ὐ]τοῦ ἀγαθά
— — — — — — — — — — — — — —
τὰ ἔρ[γ]α ὑπὸ τοσαύτης καὶ
τοιαύτης κακί[α]ς καὶ πρὸς
10 πάντα μεμψιμοιρίας [ο]ὐ-
χ̱] ἡττήθησαν. καὶ γὰρ [ἐ-
(γ)[ὼ̣] οὐχ ὥσ[π]ερ ἕτερός γ' – οὔ
(μ)[ι]κρὸν ἔμπροσθεν ἐ-
(μ)[ν]ήσθην – κατ' οὐθὲν συνα-
15 (π)[τό]μενον αὐτοῖς [. . . .]εις
(ερ̣)[— — — — — — — — — — — —]σ

20

(O, N)

— — — — —]προσ[— — — — — — — —
25 — — — — — — —]την καὶ τη[. .]αε-
— — — — —]να[. .]α̣κ[. .]ιενδεσ[.]ο
— — — — —]α[— —]ιε[—]επ[— — —
— — — — — — —]μενου[— — — — —
τ̣[— — — — — — —]αυτῶν ω[— — —
30 .]ο[. .]ου[— — — — — — — — — — —
ποτ' εἰκο[. . . .]μη ει[— — — — —
καθ' ὑπερβ̱[ολὴν— — — — — — — —
κησων κ[— — — — — — — — — — — —
κέρδους [— — — — — — — — — — —
35 κατ̣ὰ τὴν[. . .]ταν σ̣[— — — — —
— — — —]σν̣[— — — — — —]νων̱ο̱[— —

Fr. 5 col. XX 5 ΤΩC *P* 7 quae leguntur in *P* sunt haec: ΟΤΙΗ(vel ΟΠΤΗ)[.] \ΝΑΔΡΑCΙΜΑΩ̣ΝΓΕ multa temptari possunt 11 CAN*
12 γ(ε) supra lineam additum

Fr. 5 col. XXI
(O, N)

πάθει συνών, ἐπιζήτησιν αὐ-
τοῦ, καὶ πόθωι τι ὅμοιον πά-
θ]ος τελε[υ]τήσας ἐν[κ]ατ̣[έ]λ[ι-
πεν. οὗτ̱ος μὲν οὖ[ν] δὴ [κ]αὶ [ὑ-
5 π̣ὸ τῶν̱ [παρό]ν̱των γνωρίμων
ἐπιζητηθεὶς καὶ ὑφ' ἡμῶν
τῶν καὶ [τὸ] τ̣ῆι̣ οἰκειότητι
πάθος ἀκόλουθον λαβό[ν-
των καὶ τ[ῶ]ν ἀγαθῶν τ[ῶ]ν
10 ἐν αὐτῶι [π]ά̱ντ[ω]ν ἐπησθη-
μένων καὶ χά[ριν ἐσχηκ̣]ό-⟨
των πάσηι τῆι [γ]εν[ομ]ένηι
παρ' αὐτοῦ φιλανθ[ρω]πίαι
καὶ ἑξόντων ε[ἰπε̣]ν μ[η]δ̣ὲν
15 ἀπολελο[ιπ]έν[α̣ι]. καὶ
δ̱]ὴ μ[— — — — — — — —]δεν οἷ' ἐ-
φερε[— — — — — —]α[ι]ο̣υ μετα

20

25

(O, N)

— — — — —]χο[— — — — — — — — —
— — — — —]ντ[— — — — — — —]ατ[—
. . .]τε[— — —]ποσι[— — — — — — —
— — — — — — —]παρ[— — — — — —]σ[—
30 — — — — — — — —]υ̣[— — — — — — — —
ο[— — — — — — — — — —π]ατέρα τὸν
π[— —]ο[— — — — — — — — — —]οντα
κα[— — — — — — — — — — — — — — —
χη̱[— —]π[— — — — — — — — —π]α̱τρὸς
35 — — — — — — — — — — — — — — —]π̱ομε-
— — — — — — — — — — — — — — — — —]ερ-

Fr. 5 col. XXI 4 ΠΕΝ** 14 locum rest. Vi 16 οὐδ' ἐν οἷς φέρεται?

Fr. 5 col. XXII (O, N)

σιν λόγου[ς] καὶ κ[α]τὰ πάντας
τρόπου[ς] ἐκπολυωρηθεὶς
μέχρι ὅσου τὴν αὐτάρκη ⟨
πρὸς τὸ [σ]εαυτὸν κυβερνᾶν
5 [[αν]] ἡλι«κί»αν ἔσχες. Ἀθηναί-
ωι δέ· Πολυαίνου παραγε-
γονότος πρὸς ἡμᾶς, οὗ τὸν
πατέρ[α] ὁμώνυμον οὐ-
κ ἐφίλεις μόνον, ἀλλὰ [καὶ
10 ἐ[σέβο]υ συντραφείς, ὑ⟨π' αὐ⟩-
τοῦ κα[ὶ] πρὸς [πά]ντα τὰ [χρ]ή-
σιμα τῷ τέ[λει, οὐ μό]νον προ-
αχθεὶ[ς ὃν εὖ γιν]ώσκεις
τρόπ[ον κατὰ τὴ]ν ὅλην κηδε-
15 μονί[αν, ἀ]λλὰ δὴ καὶ ὑπὸ
τοῦ τε[. . . .]αν [— — — — — —

•

20

(O, N)

25 . .] σύμβιον [— — — — — — — —
μ[.]νο[— — — — — — — — — — —
. .]μεν[— — — — — — — — — — —
νει Κυζ[ικηνῶι — — — — — — —
.]ε[.]θε[— — — — — — — — — — —
30 . .]θαισ[— — — — — — — — — —
. .]ρ[— — — —]οσα[— — — — — —
— — — — — — — —]απε[. . .]π[— — —
— — — — — — — — —]οια[.]πρ[— — —
— — — — — — — — —]ουκακμ[— — —
35 — — — — — — — — — —]ω[. . .]τ[— —
σ[. .]ον π[— — — — — —α]ιρε[— — —

Fr. 5 col. XXII ll. 5—9 (Ἀθηναίωι — ἀλλά) ed. Gomperz Hermes V (1870), 387 (= Epicur. fr. 115 Us) emendatiora dedit pauca adiciens Crönert Rh. Mus. 61 (1906), 423: 1—5 -σιν — ἔσχες; 9—10 καὶ — συντραφείς; 12—15 προαχθεὶς — κηδεμονίαν 5 αν delevi ЄCXЄC** 6 ωΙΔЄ* 8 πατ. «τὸν» ὁμ. Go, Us 9/10 [ἠσ]|[π]άζ[ο]υ legit Cr 10 ΥΦ[.]\[?] *P* 13 εὖ Wil 14 ΟΛΗΝ supra ΝΚΗΔЄ a librario exaratum

Fr. 5 col. XXIII (O, N)

ἀ]||φείγμεθα εἰς Λάμψακον ὑ-
γιαίνον(τε)ς ἐγὼ καὶ Πυθο-
κλῆς κα[ὶ Ἕρ]μαρχος καὶ Κτή-
σιππος καὶ ἐκεῖ κατειλήφα-
5 μεν ὑγ[ι]αίνοντας Θεμίσ-
ταν καὶ τοὺς λοιποὺς φίλο[υ]ς·
εὖ δὲ ποιεῖς καὶ εἰ σὺ ὑγι-
αίνεις καὶ ἡ μ[ά]μμη [σ]ου
καὶ πάπαι καὶ Μάτρω[ν]ι πάν-
10 τα πείθῃ [ὥσπ]ερ καὶ ἔμ-
προσθεν· εὖ γὰρ ἴσθι [.]απια,
ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ ο[ἱ] λοιπ(ο)ὶ
πάντες σε μέγα φιλοῦμεν
ὅτι τούτοις πείθῃ πάντα.
15 — — — — — — — —]α με·[ἥ]ξω
γὰρ ο[. . . .]ατα[— — — — — —
— — —]αγο[— — — — — — — — —

20

(O)

— — — — — — — — — — —]ερο[— — —
— — — — — — — — — — —]σκα[— —
— — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — —
25 — — — — — — — — — — — — — — —

(O, N)

— — — — — — — — — — — —]ικ[—
— — — — — — — — — — —]ν[— — —
— — — — — —]σε[. . θ]εραπε[— —
— — — — — — —]σε[. .]ε[. .]π[—
30 — —]απ[. . .]ειο[— — — — — —
πολλοὺς τ[— — — — — — — — —
. .]στους δε[— — — — — — — — —
— — —]νον νε[— — — — — — — — —
— — — —]ουδὲ[— — — — — — — — —
35 — — — — — —]κ[— — — — — — — —
— — — — — — — — — —]εγω δ[— — —

Fr. 5 col. XXIII ll. 1—14 ed. Gomperz Hermes V (1870), 388 = Epicur. fr. 176 Us) 11 .ΑΠΙΑ: prima littera erat fortasse Ν γ αἰτία Us non recte, ut puto: requiritur vocativus 15 ἥξω Wil

Fr. 5 col. XXIV (O, N)

.]ηλ̣ωτον, ἐπειδὰν μεϑ' Ἕρ-
μαρχον καὶ περὶ τῶν ἄ[λ-
λων] Ἐπι[κού]ρου φίλων πο̣ι̣ῶ̣-
(μαι τὴν γραφήν. ὅλως δὲ
5 (τοιούτοις ((ἤ))ϑεσί τε καὶ πάϑε-
σι καὶ ταῖς π̱[ρ]ὸς ἕκαστον ἐ-
πιδεξίοις ὁμιλίαις ἐκέχρη-
το Πολύαινος ὥστε καὶ
τοὺς ἀπὸ τῶν ἄλλων φι-
10 λοσόφων εὐμενεῖς κατε-
σκευ(α)κέναι πρὸς ἑαυτόν,
οὐ μόνο[ν τ]οὺς ἀπὸ τῆς Ποι-
κίλης Στοᾶς, ὑπὲρ ὧν καὶ Ἐ-
πίκουρος ἔγραψεν ἐπί τε (?)
292/1 a. Chr. Φιλίππου πρὸς αὐτὸ[ν] κ̱αὶ
Λ]εον[τέα, ἀλ]λὰ [καὶ το̣ὺς —

20

25

(O)
30 ξ̣ιν[— — — — — — — — — — — — —
δ̣ε[— — — — — — — — — — — — — —
τοισ[— — — — — — — — — — — — —
μασ[— — — — — — — — — — — — —
.]μ̣ι̣[— — — — — — — — — — — καὶ
35 π̱[ρ̣ο̣]βάς· [... Πο]λυαι̱[— — —
— — — — — —]π̣ρο̱ειπε[— — — — —

Fr. 5 col. XXIV ll. 5—15 ed. Gomperz ZöGy X (1866), 694 (= Epicur. fr. 156 Us; integram col. dedit Crönert Kol. u. Men., 14, 61 1 ζηλ̣ωτοῦ Cr; Κωλώτου requirunt Ph et Wil 4 ΦΗΝ** 6 καὶ πάν̣[υ π]ρ̣ός Cr: pugnat cum traditis; π[ρ]ὸς ἑκάστο[υς] Go, Us: in *P* extant quae dedi Cr praeeunte 16 ἀλλὰ Wil

Fr. 5 col. XXV (O, N)

τι τ[ι]νας μεν̱[....](ι)αν̣ορ[— — —
ον φιλοσόφους[— — — — — — — —
ο[...]ἐπιφέρει[.]ο[.]σδε[....
το[.](ς)· ἐκ μὲν τῶν ἐκ τοῖς ῥ[η-
5 τορικοῖς λόγοις ἢ τοῖς κ[α̱λου-
μένοις ἐριστικοῖς διατριβόν-
των οὐκ ἂν αὐτῶι γίνεσϑαι
δοκεῖν, ἐκ μέντοι τῶν δι-
αλεκτικῶν καλουμένω̱ν̱
10 γ̱]ίνεσϑαι ἄν, πολὺ δὲ μ[ά-
λιστ' ἐκ τῶν ἐν τῶι φ[υσι]κῶ[ι
χαρακτῆ[ρι ἀνα]στρεφομέ-
(νων. ἀλλὰ γὰρ ὅπερ αὐ-
(τὸς ἐπεφώνησεν περὶ Νι-
15 κοκλέους ἐπὶ τελευτῆ[ι
τοῦ γράμματος κἀγὼ πε-
....]το[....]εο[— — — — — —
....](ο)[— — — — — — — — — —

20

(O, N)
(λα̱)[— — — — — — — — — — — — — —
(χο)[......](εδι)[...](σ)[— — —
25 (μ«ε»τ')[Ἐπι]κούρ[ο]υ κομ[ιζό-
(με̱)[νος εἰ]ς Λάμψακο̱[ν] ἐν
(Μ)[....]αι τῆς Μαγ[ν]ησίας
(ὑπ)[ὸ] σοῦ πιεσϑεὶς ἀξίω̣ς
(τῶ)[ν γ̣]ινομέν[ω]ν †ἀσ̣τῶν̣†
30 (εἰς) [π]αρρη[σί]α[ν̣ π]ερ[ὶ] τοῦ
(σύν̣)[π]αντος ἀ[γ]ῶνος. ἐ-
288/7 a. Chr. (πὶ) [τ̱ρ]ίτου Διοκλέου[ς] Ἀ-
(γ̣α̣)[ξ̄άρ]χωι καὶ Ἀρχ̱[...]ω[
... καὶ Λ]εοντίωι [γράφ]ω̣[ν
35 πε̣[........]σ̣τε, φησίν, τῆς γ̣[.
γ̱ρα̱[........]καϑ' [ὁ̱πό]σον

Fr. 5 col. XXV ll. 4—16 (ἐκ μὲν — κἀγὼ πε-) ed. ab A. Vogliano Stud. Ital. Fil. Class. (1910), 287 sq. 8 ΔΟΚЄΙΝ* 13 ΝѠΝ*** 24 ἐδίδασκεν? Ph 25/6 κομιζόμενος Ph 31 ѠΝΟϹ**Є

Fr. 5 col. XXVI
(O, N)

———————]ολογω[...
————————]α[.]ερα[...
————καὶ ζῶν] καὶ τε[λ]ευ-
τῶν————θαυμα]στὰ πάν-⟩
5 τα τὸ μει]ράκιον ἔπραξ[εν
δοὺς νὴ Δί]α τῆς ὅλης φιλοσο-
φίας μόνον] οὐ π[α]ράδ[ει]γμα
καλόν, οὗ Πολ](ύαι)νος αὐτ[ῶ]ι
προκαθηγήσα](το) ἐκ τῆς αὑτοῦ
10 ἀεὶ συναν](ασ)τροφῆ«ς». κα[ὶ] ἐ-
ξελέγχων] (τ)[ὴ]ν Διοτίμου
κακοζηλί](αν) ἱκανὸς ἔγρα-
ψε———] (φήσ)ας αὐτόν [.]ε
———————]Π(ολ)ύαινον ἐν οἷς
15 ———— πρ](οσ)[τί]θησιν [.]πα-
————————](εν)[.....]ναξίως
————————](ντ)[——κ]αταστρε-
[φ

20

(O)

————————————]ρ[———
———————————]θεωσ[——
25 ————————]ἐμφαίνει[————
————————]ε[...]λεον[———
————]σιν τη[.]ρ[—————
——————————]ο[—————
————————Πο]λυα[ιν———
30 —————————————]στε[——
——————————]ε[...]παρη[——
————————————]νων[———
————————————]σμε[———
——————————————]το α[——
35 ————————————————————
μ[.]σων[——————————————

Fr. 5 col. XXVI 3—12 ex. c. 10 ΦΗ*ΚΑ

Fr. 5 col. XXVII
(O, N)

μ]νημ[——————— οὐχ ἡτ-
τήθη δ[....]ω[...]ντω
κατὰ λό[γ]ον ἀγα[θῶ](ν) [....]
τιμῆς ἣν ἔσχ[ο]ν [π]ρὸς αὐ-
5 τὸν ἁπαξάπαντες. ὃ δ' Ἐ-
πίκουρος κἂν τῶι ζῆν διε-
τέλει τὴν ἡμέραν ἐπισῃ-
μαινόμενος αὐτοῦ Με-
ταγειτ[ν]ιῶνος ἕ[κ]τ[ην], ταύ-
10 τηι τελευτήσαντος, [ὅ]περ
εὔλογον, εἴτε ταύτηι γε-
νέθλιον ἐσχηκότος. καὶ
ἄλλους ἧς ποτε διά τ[ι]νας
φιλοσόφους ἀ[σ]χολίας ἐ[..
15 πλη[.]εν ἑα[υ]τῶι καὶ τελ[ε-
τὴ]ν ἄγειν αὐ[τ]ὴν ἐπεκ[έ]λ[ευ-
σε....]οι[——————]την σ[..]α
———]με[————————————
—————]ε[————————————

20

(O)

————————————]λα[.. Κω
25 λ]ώτει· [———]κε[.]ε καὶ ὅ
τ]ι μετ[——————]τέρψεως ἀ-
π]ὸ πολ[λ——————————]α[——
ἐστησα[————————]τε[..]ρ[——
διτημ[——]γὰρ τριτη[—————
30 ——————]υπ[——————]αμ[——
—————]κατα[.]υ[———](γ)νο[——
———————]υτ[..]ει[.]εαικα[.]ξ[—
————————]ωι[——————————
——————]σὺ και[————————
35 ———]ω[.]επεσ[...]νε[—————
φοσ[..]οκαι[....]ο[..]εσ[...

Fr. 5 col. XXVII 1—3 dedi quae mihi probabilia videntur; plura leguntur, sed nimis incerta ll. 5—12 (ὁ δ' Ἐ.— ἐσχηκότος) ed. Gomperz Hermes V (1870), 388 (= Epicur. adn. ad fr. 217 Us) 5 ΤΕC* 9 ἕκτην Wil εἶτ' οὖν Go, Us 10 [ὥσ]περ Go: non capit lacuna 13—16 non intelligo 25 ΩΤΕΙ***

Fr. 5 col. XXVIII (O, N)

τ[— — — —]ν[— — — — —]π̣εριο-
δε[— — — — — — —περὶ]Μητρο-
278/7 a. Chr. δώ̣[ρου] ἐπὶ Δημοκλέους
Κω]λ̣ώτει·[. . . .]οσω[. . .]ουμ̣(ν̣)[.
5 . . κα]ταχω[ρί]ζειν [ἔ]στ(αι)
. . .]καθη[κ]ούσης το[ιο](ύ-)
τοις (?) ἐν παντ]ὶ δίκη[ς] μ(νη[σ])-
θή]σεσθ[αι] τὸ διὰ [φ]ίλ(ων)
ἀ]γαθὸ[ν̣ . . . .]θον[. .]τ(ης)
10 κα[— — — — — —]πλέον (ἐν)
— — — —]θ[— —]υν[. . .]τ(ωι)
— — — — — — — —]ττεσθαι τ(ὴν)
— — — — — — — —]ς ἐπισημ(ασί)-
αν [ἐν τῆι] δ[ι]αθήκηι[. . .
15 — — — — — — — — —]ασυ[— — — —
πω̣ς[— — — — — —]ην[— — — —
— — — — — — — — — —]α[— — — —

20

— — — — — — — — — — — —] ν[.]ο̣ι
(O) 25 κα[. . . .]εγ̣ω[. . . .]υπ[— — —
ω̣ν[— —]μ̣ν̣[— — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —]αλλ[—
— — — — — — — —]σωσ[— —]αυ[—
30 — — —]π̣[— — — — — —]ουτ[—
— — — — — — — — — — — —]ἕκα[στο]ν
— — — — — — — —]π[. . .]ε[— — — —
— — — — — — — — — — — — — — —
35 — — — — — — — — — — — — — — —
κ[— — — — — — — — — — —]ε[— — — —

Fr. 5 col. XXVIII 2—4 falsam lectionem *Μητροδώρου ἐπὶ Δημ. [τελε]υ̣τή̣[σαντος* a Go propositam [Hermes V (1870), 387 = Metrod. fragmenta p. 506 Kör] coram papyro em. Cr (Kol. u. Men. 14) 14—15 *ἐπισ. ἐν τῆι διαθ.* Go

Titulus voluminis lacuna haustus est

* * *

Ad papyrum 176 fragmenta haud pauca pertinent, inter Fr. 1 et Fr. 2, col. I collocanda. De misera harum reliquiarum condicione, quae nobis Neapolitanae delineationes unice servant (papyri pagellae his delineationibus respondentes, duabus exceptis, perierunt; quae extant, in unam conglutinatae, socordiam delineatoris aperte declarant), supra in praefatione disserui. Poteram ea fragmenta plane negligere, et fortasse sanum erat consilium. Oedipus nullus hic extricare quidquam valet! Sed spes adhuc me tenet ex Herculanensi Bibliotheca aliquando alia scripta, ad similitudinem illius composita, quod in papyro 1418 continetur, et huius a me nunc editi, prodire posse. Tum fortasse ea, ex quibus hodie fructum paene nullum percipere possumus, auxilium minime spernendum suppeditabunt. In his laciniis, ad primam partem operis pertinentibus, saepissime epistulae citantur et casu fieri poterit ut eaedem alibi appareant. Attamen ne lectorem incomposita litterarum farragine taedio afficerem, frustula illa, paucissimis suppletis, gravioribusque testimoniis in indicibus enotatis, in Appendicem huic libello appositam relegavi.

II

ADNOTATA IN PAPYRUM n. 176

Qualem sibi scriptor materiam sumpserit pertractandam iis verbis ostendit quae in capite col. XXIV fr. 5 leguntur:

> ·]ηλ̣ωτου, ἐπειδὰν μεθ' Ἕρ-
> μαρχον καὶ περὶ τῶν ἄ[λ-
> λων] Ἐπι[κού]ρου φίλων πο̣ι̣ῶ̣-
> μαι τὴν γραφήν.

Quamquam ea verba, quae hanc circumscriptionis partem proxime praecederent, in ima superioris columnae parte, perierunt, tamen sententia aperta, neque in dubium revocanda. Monet enim libelli scriptor, se (scil. in enarrando id quod in superioribus versibus dictum erat) a proposito suo non aberrare, utpote qui post Hermarchum de aliis quoque Epicuri amicis disserere constituerit. Haec veluti in transcursu dicta sunt: scriptor, occasione oblata, de amico quodam Epicuri verba faciebat [1]), et ut, hoc tamquam deverticulo, se a proposito non declinasse ostenderet, operis sui argumentum iterum ante legentium oculos proferebat.

Fr. 1 a et b Pythocles bis citatur.

In fragmentis, quae inter fr. 1 (a et b) et fr. 2 cadunt, occurrunt nomina Batidis (Metrodori sororis), Metrodori, Pythoclis, Epicuri. Mys quoque Epicuri servus idemque sectator notatur. Aristnoymus autem, qui in *Fr. 14 nominatur, Atheniensis magistratus a. 293/92 esse potest.

Fr. 2 col. I—IV, Fr. 3, Fr. 4 col. I Nomina propria non adferuntur; sententiarum vim ac tenorem assequi non possumus.

[1]) Fortasse de Colote, si verum viderunt Philippson et Wilamowitz, qui initio columnae [Κ]ωλώτου legunt (papyro inspecta hanc scripturam mihi probare non potui; papyrus tamen hoc loco iam non integra).

Fr. 4 col. II Epicurus et Metrodorus citantur.

Fr. 5 col. I Adversariorum quorundam querelae in Epicurum (?). Leontei nomen in altera columnae parte occurrit.

II Epicurus citatur.

III Pythocles et Heraclides (cfr. Riv. Fil. class. N. S. IV p. 325) fortasse citantur.

IV Agunt Idomeneus et Leonteus; Epicuri nomen bis occurrit.

V—VII Nomina propria non notantur; de argumento nihil liquet.

VIII Agunt Themista, Leontei uxor, et Idomeneus.

IX Agunt Idomeneus et Leonteus.

X Leonteus: Epicuri epistula de Leonteo, inter Timocratem et Metrodorum, moderatore.

XI—XII Leonteus: Timocratis epistula de Leonteo et Epicuro.

XIII Notatio vocis atque oris Epicurei cuiusdam: ad Leonteum vel ad Mentoridem haec rettulerim (epistula).

XIV Leonteo vel Mentoride mortuo luctus adfinium (epistula).

XV Epicuri (?) epistula de Timocrate ad Idomeneum (?) data. Aristobulus, Epicuri frater, occurrit.

XVI Quis hic loquatur plane nescio (epistula).

XVII—XVIII Idomeneus (?): duae epistulae Idomenei (?) adferuntur. Prior ad Apollodori fratrem (Pythoclem ?) data est; altera ad Epicurum de Apollodori funere.

XIX Agunt tres feminae; tum mentio viri fit (epistula).

XX—XXI Epistula Epicuri (?) de fratre mortuo.

XXII—XXVIII Laudes Polyaeni. Excerptis epistularum Epicuri et aliorum allatis, mores eius suavissimi, sollertia in discipulis educandis, doctrinae eius fontes et propria quasi fundamenta, honores illi post mortem ab Epicuro tributi, breviter perstringuntur. De Polyaeni testamento fortasse in ultima columna sermo fit.

Scriptor, ut videtur, iis, quae sibi proposuit, stat. Ex hoc conspectu ultimam libelli partem, cum Leonteo et Idomeneo — ut plerumque fit — consociatis, tum Polyaeno, dicatam esse perspicimus. Quae autem inter Idomenei et Leontei testimonia,

nullo personarum nomine addito, adferuntur, ea quoque fortasse in alterutrum illorum cadunt.

Tota de Hermarcho dissertatio, si praecessit, periit; sin contra sequebatur-quod ex verbis auctoris supra commemoratis colligere eodem iure licet-alteri huius operis volumini destinata erat. Recuperavimus tamen Polyaenum, cuius memoria valde oblitterata supererat, neque parum de Leonteo perdiscimus.

Auctor vix uno alterove loco suus est; immo testimonia ex Epicuri et aliorum epistulis deprompta, perpetuo fere tenore conexa, paucis interpositis, refert. Doctrina Epicureae philosophiae fere tota neglegitur, acta vitaequae casus plerumque narrantur.

Scriptoris nomen una cum indice in calce libelli apposito — ut supra monui — lacuna haustum est. Eandem vero scribendi rationem auctor secutus est atque Philodemus in duobus opusculis quae in papyris 1418 (*περὶ Ἐπικούρου καί τινων ἄλλων πραγματεῖαι*) et 1005 (*πρὸς τοὺς* — — —) adservantur[1]), nec non in duobus Epicuro dicatis et ab eodem Philodemo conscriptis, a me in hoc volumine editis. Quae autem in nostro libello in col. XXIV Fr. 5 de moribus Polyaeni traduntur, cum illis, quae apud Diogenem Laertium de eodem dicuntur, quorum Philodemum auctorem fuisse pro certo scimus (*ἦν καὶ Πολύαινος* [s c i l. Epicuri discipulus] – – – – *ἐπιεικὴς καὶ φιλικός, ὥς οἱ περὶ Φιλόδημόν φασι*), omnino conspirare dixeris.

Theodorus Gomperz nullum auctoris nomen proposuit; Guilelmus Crönert contra de Philodemo quidem cogitavit, sed argumenta, quibus opinionem suam firmaret, non attulit. Quin autem auctor Epicureus fuerit ac pro Epicureis suis pugnaverit, ex ipsa rerum ac verborum propria quasi nota, dubitari nequit. Sed ita rem suam administrat ut iure potius veterum aequalis fuisse videatur, atque omnino ab illis removendus, qui, duobus saeculis iam interiectis, fidem Epicuream prosecuti sunt.

Fr. 5 col. X Auctor epistulae, Epicurus, mea sententia, in controversia inter Timocratem et Metrodorum (*οἱ ἀμφότεροι* l. 3) orta, Leonteum, ut virum iustum et sanctum, munere suo functum esse testatur.

[1]) Cfr. ea quae de his libellis composui in Rivista Fil. Classica N. S. IV 37—48 et 310—335.

l. 7 in fine *οὐδέ* expectaverim, sed lacuna tot litteras non capit: *καί* tamen ferri potest.

Fr. 5 col. XI—XII Excerpta ex epistula Timocratis (ut ex ll. 6—7 colligo), de Leonteo primum, tum de Epicuro conscripta.

γέγραφεν (col. XI l. 8), *γράφει* (ibid. ll. 8—9) potius Leonteo quam Epicuro adsignaverim; *αὐτόν* (col. XI 10—11) ad Epicurum refero.

col. XII ll. 3—7: quae nunc de Leonteo Timocrates testatur, iam supra praedicaverat Epicurus (cfr. col. X ll. 3—4).

ll. 8—10 Epicurus in summa paupertate a discipulis sustentatur (cfr. quae composui in dissertatione mea Nuovi Testi Storici in Rivista di Filologia Classica N. S. IV 1926 p. 325).

l. 11 *ἡμῶν* audio Timocratem et socios illius fidei addictos; nisi forte mavis eadem ad Timocratem et eius fratres referre.

l. 11—12 *ὁ κράτιστος καὶ θειότατος καὶ* [*φίλτατο*]*ς ἀνήρ*: Epicurus tali verborum ambitu indicatur.

Fr. 5 col. XIII Fragmentum epistulae: notationem vocis suavissimae (Leontei? Mentoridis?) percipio; cetera obscurissima.

l. 12 [*τε*]*λευτῆς* videtur supplendum (*λ* paene certum): sed quid sibi voluerit scriptor non intellego.

Fr. 5 col. XIV Haec de Mentoride mortuo vel potius de Leonteo mortuo praedicantur (l. 3 [*Με*]*ν*[*το*]*ϱ̣*[*ί*]*δη*[*ι*]? [*Λεο*]*ν*[*τ*]*ε̣*[*ῖ*]?)? Qui epistulam scribit est mortui adfinis (ll. 10—11). Verba quidem nonnulla colligo, totam sententiam non assequor.

l. 3 si praecessit [*Με*]*ν*[*το*]*ϱ̣*[*ί*]*δη*[*ι*] fort. sequebatur [*ἤδη* (*τ̣*)*ελευ*[*τή*]|*σαντι*

l. 4 Apographum Oxoniense parvum servat fragmentum, quod supra in editione neglegendum duxi, cum suspicio inesset de illis Herculanensium papyrorum vitiis, quae sottoposti et sovrapposti nuncupantur, hic cogitari posse: -*σαντι* [*τ̣ὸ*] *ε*[. . . .](*ατ*)[.]*οι*[. . . .

ll. 8—9 cfr. Fr. 5 col. IV ll. 5—7.

l. 11 *τ*[*ιν*]*άς* quod facile expleveris ad irritum cadit.

Fr. 5 col. XV Auctor epistulae quendam, quomodo se in communem adversarium gerat, exemplum suum proferens, monet. Bene haec in Epicuri epistulam ad Idomeneum de Timocrate

datam quadrant. Aristobulus, qui in 11. 12—13 commemoratur, est Epicuri frater.

11. 4—5 *ἱκανὸς* — — — — [*σὺ*] *αὐτὸν ἀποσυνιστὰς αὐ*[*τ*]*οῖς*: *ἀποσυνιστάναι* hic dissolvere i. e. segregare aliquem e societate alicuius interpretor. Cfr. *ἀποσύστασις* dissolutio. 1. 5 [*ε*]*ἶ* suppleverim; quod tamen nimis ab *ἱκανός* distare fatendum est.

11. 5—9 sententia satis aperta, sed verba graviter corrupta: „hoc egomet ipse epistulis feci manifestum quibus argumentis nisus eum calumniatorem esse demonstraverim."

ἐκεῖνοι, qui in ll. 3, 10, 11 commemorantur sunt Epicurei, amici et fautores, fortasse discipuli.

Fr. 5 col. XVI Quis hic loquatur ignoro: discipulum Epicuri crediderim. Infelici casu priores columnae versus graviter corrupti sunt.

1. 2 *εχο*[. .]*ζων* procul dubio in papyro extat: ⟨*σ*⟩*χο*[*λά*]*ζων* Vitelli.

Fr. 5 col. XVII—XVIII Ambae columnae ad eandem rem spectare videntur. Scriptor libelli sol icitum erga Apollodorum animum Epicurei cuiusdam, cuius in hac scripti parte mentio fit, testatur, et hoc istius scriptis comprobare studet. Sequitur re vera excerptum ex epistula ab eodem ad Apollodori fratrem data (*ἐπιμελοῦ — βούλεται*). Tum scriptor libelli (11. 10 sqq. *καὶ περὶ κτλ.*) se non praeter necessitatem acturum confirmat, si epistulam ab eodem Epicureo de Apollodori morte ad Epicurum datam, totam relaturus sit. Sequebatur epistula ista, cuius initium mediae columnae lacuna haustum est. Reliquiae illius quaedam in altera columnae parte extant, sed nimis mutilae et dubiae ut ad textum in ordinem redigendum sufficere possint; bene contra in insequenti columna sententiarum conexum assequi valemus.

Quisnam Epicureus iste sit, vir magnae, ut videtur, auctoritatis, qui tam sollicitus erga Apollodorum et vivum et mortuum fuerit, ignoramus. Praeerat ille, vivo Epicuro, contubernio cuidam Epicureorum et post Epicurum secundas agebat. De Hermarcho qui Mytilenaeae vel potius Lampsacenae scholae, post Epicuri discessum, ad tempus praefuerit, cogitaverim; sed de hac re nullum adhuc testimonium habemus. Quare de Idomeneo fortasse cogitare praestat. Lampsaci enim ille vigebat et ali-

quando, cum in doctrinis administrandis — hoc etiam in Leonteum cadit — tum in vita sua ad earum exemplar conformanda, saepe propriam viam ingressum esse, non uno testimonio, compertum habemus. Alterius epistulae auctor se quidem ab Epicuri praeceptis discessisse, si sententiam recte ac satis intellego, testatur, et quibus argumentis permotus hoc fecerit apertissime confitetur.

Apollodorus plane ignotus: erat vel saltem fuerat Epicureus, artius cum Pythocle coniunctus, fortasse illius frater (cfr. XVIII 1 sqq.)

col. XVII 1. 4 *ἐπιμελοῦ* non *ἐπιμέλου* cfr. 11. 35—36.

1. 11 *ἔκλειψις* de morte intellego. Hanc eandem significationem ex fr. 19 p. 1005 (*Φιλοδήμου πρὸς τοὺς* — — — —) colligo, quod nobis Crönert restituit (Kolotes und Menedemos p. 176): . . . [*κ*]*ρίνομεν τρόπ*[*ο*]*υ τῶ*[*ν*] *μετὰ τὴν Ἑρμ*[*ά*]*ρχο*[*υ*] *τελευτὴν συντάξεις ἐγδεδωκότων. εἰ δέ τις βούλεται, καὶ μετὰ τὴν ἔγλειψιν τῶν Ἐπ*[*ι*]*κούρου διακηκοότων ἁπάντων κτλ.*

col. XVIII 1. 9 *τὸ τοῦ αὐτο*[*ῦ*] *ἐκ*[*εί*]*νου*. Saltem scribi debebat: *τὸ αὐτοῦ ἐκείνου*. Olim *τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου* scribendum esse conieci; sed neque *ἀνδρός* cum vestigiis litterarum congruit, neque ita Pythoclem indicatum esse credi potest. An latet nomen proprium? Ad rem nullum subsidium prosopographia Epicurea praebet.

1. 11 oratio hiat: [*συ*]*ναύξεσθαι* e participio velut *βουλόμενος*, vel alio quodam verbo quod desideratur, suspensum esse cogitare necesse est. Totum locum ita fere intellego: "*ἐφῆκα* — — *τῶι ε*[*ὖ*] *τα*[*χθῆ*]*ναι*(?) *καὶ* (= etiam) *τὸ πρόθυμον* — — — — — — [*συ*]*ναύξεσθαι* «*βουλόμενος*», *καὶ εἰς* — — — — — *ῥυθμὸν ὁρῶν π*[*ροσ*]⟨*ηῦ*⟩*ξον* — — — — — — *τὸ τοιοῦτον*„ [Cfr. Addenda.]

Fr. 5 col. XIX Papyrus iterum iterumque inspicienda; tum fortasse sententiarum conexus totus elucebit. De nobili quadam femina initio agitur, cuius erga Epicuream sectam propensa voluntas laudatur. De Themista bene cogitari potest. Tum dignoscuntur duarum aliarum feminarum tamquam lineamenta, de quibus in 11. 3—4 agebatur: *Μνασ*[. . . . .]*ν* (Mnasidicae illius puellae suavissimae memini, a Sapphone immortalis factae!) et sororem eius (*τὴν ἀ*[*δελφ*]*ήν*) cernere licet; sero haec vidi. [Cfr. Addenda.]

Utinam has novas tenuesque voces in Epicureo contubernio resonantes exaudiremus! Quod sequitur (11. 7 sqq.) multum abest ut intellegi possit. De Leonteo, Themistae marito, fortasse agitur. Quod in 1. 11 -φαίνεσ[θαι] dedi, a delineatione Oxoniensi proxime abest (ΦΑΙΝΟϹ[– – –). Ante πλῆρες lacuna duarum minimum litterarum erat statuenda.

Fr. 5 col. XX–XXI Excerpta ex epistula Epicurei cuiusdam de fratre mortuo conscripta. Fortasse haec in Epicurum et in Aristobulum cadunt.

col. XX 1. 2 ἀμεικτεί = ἀμικτί: novum.

1. 3 ἐπιζητεῖν = desiderio mortui teneri. cfr. XXI 11. 1–3 et 1. 6.

1. 7: versus, mea sententia, corruptus. Tale quid scriptor fortasse voluit: „cuius opera relicta plenam illius imaginem reddebant.“

11. 9–10 audio Timocratem et eius asseclas Epicuro eiusque amicis obtrectantes.

1. 11 sqq. καὶ γὰρ [ἔ](γ)[ώ] κτλ.: haec potius libelli quam epistulae auctori dederim; sed res incertissima.

col. XXI 1. 4 οὖν δή: structura in deliciis Epicuri. Cfr. περὶ φύσεως Lib. XXVIII.

1. 14 ε[ἶπε]ν in testamento suo, ut puto: qui in testamento suo nihil se relicturum dixerat, tantum sui desiderium amicis et familiaribus relicturus erat!

DE POLYAENO
(Fr. 5 col. XXII–XXVIII)

Col. XXII Excerpta ex duabus epistulis, Epicuri, ut puto. Altera ad Athenaeum Polyaeni discipulum data est.

1. 2 ἐκπολυωρεῖν: novum.

1. 3 μέχρι ὅσον: iam ab Herodoto usurpatum. cfr. Epicurum apud Philodemum „de Epicuro“ Fr. 6 col. II 1. 17 (supra p. 67).

1 L 6 sqq. „– – – – – cuius patrem eodem nomine appellatum, non solum diligebas sed etiam religiose colebas, ab illo una educatus (συντραφείς) et ad omnia, quae finibus bonorum sunt utilia, non solum ea, quam bene novisti, ratione, omni cura ac sollicitudine provectus, sed utique etiam – – – – –.“

11. 7–8 οὗ τὸν πατέρα ὁμώνυμον: pater, eodem quo filius nomine, Polyaenus appellabatur. Hic commemoratos video Polyaenum, Lampsacenum illum philosophum, antea mathematicum, postea, geometria repudiata, Epicuri disciplinam amplexatum et filium eius, quem ipsum quoque Polyaenum cognominatum esse hoc testimonio apparet. Athenaeus iste, Polyaeni philosophi discipulus, nullo pacto pater Metrodori, qui Polyaeni paene aequalis fuisse videtur, esse potest. Iniuria igitur Th. Gomperz (Hermes V p. 387), hoc testimonio usus, tunc quidem aec bene descripto nec ex omni parte restituto, Dueningii sententiam (De Metrodori Epicurei vita et scriptis p. 5 sqq.), qui loco corrupto apud Diogenem Laertium (X 22)“ μαθητὰς δὲ ἔσχε πολλούς μέν, σφόδρα δὲ ἐλλογίμους· Μητρόδωρον Ἀθηναῖον ἢ (B F P Q H καί f) Τιμοκράτ(ους) (F P Q) [Τιμοκράτην B H f] καὶ Σάνδην Λαμψακηνόν„ Ἀθηναίου legerat, confirmatam esse statuit. Coniecturae illi, fortasse verae, hoc testimonium nullam fidem addere potest. Alius fuerit Athenaeus, Polyaeni dicipulus, alius Athenaeus, Metrodori pater.

1. 10 συντραφείς: una cum – – – educatus. Quis cum Athenaeo educatus fuerit bene Athenaeo notus, nobis omnino ignotum est. Fortasse de ipso Polyaeni filio, fortasse de pluribus condiscipulis, quos unus idemque magister erudierit suspicari licet. Aegre tamen fero paullatim Polyaenum philosophum quasi ludimagistri partes agere. De alio discipulo in superioribus huius columnae versibus agebatur: alios quoque insequentes columnae commemorabunt. Hucusque unius tantum Polyaeni discipuli, Pythoclis, memoria supererat.

1. 10–11 ΥΦ[.] ̣[?]|ΤΟΥ in papyro extabat aut ὑφ' ἑαυτοῦ aut ὑφ' ἑατοῦ (cfr. Crönert Mem. Herc. 126), quod ferri nequit. Olim de ὑφ' ἑαυτοῦ = ὑπὸ σεαυτοῦ cogitavi; frustra, ut puto.

1. 12 τῶ τέλει = finibus bonorum. Iota mutum quod dicitur, veluti in insequentis columnae versibus 10, 14, omissum est.

1. 16 fort. τοῦ τε[λεί](ω)[ν] ἀν[δρῶν]. Littera ω in Oxoniensi Apographo delineata, nescio quo pacto supra in textu exciderit.

Fortasse haec columna locum testamenti Epicuri a Diogene Laertio laudati (X 19), quique in nostris codicibus nunc ita legitur

„Ἐπιμελείσθωσαν δὲ καὶ Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης τοῦ υἱοῦ τοῦ Μητροδώρου Ἐπικούρου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυαίνου, φιλοσοφούντων αὐτῶν καὶ συζώντων μεθ' Ἑρμάρχου"

corruptum esse demonstrat. Cur enim Epicurus, qui tam aperte de Metrodori filio mentionem fecisset, nomen filii Polyaeni praetermisisset? Quod si, proclivi coniectura, scribimus: „καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυαίνου Πολυαίνου", iteratum illud nomen tamquam dittographiam a vetere quodam librario expunctum fuisse facile nobis persuadere possumus.

Col. XXIII Epistulam nobilissimam Epicuro primus editor vindicavit Theodorus Gomperz, quem secuti sunt omnes (ex quibus honoris causa duo nominandi Udalricus de Wilamowitz et Guilelmus Schubart). Qua de re omnino me dubitare Carolo Krohn, aliquot ante annis, fragmentorum Hermarchi syllogem paranti, ut ex illius libello patet (cfr. adnot. ad fragmentum 8), aperte professus sum. Oblocutus est Robertus Philippson, in censura libelli a Krohn parati, doctissima et multis luminibus ornata (WklPhil. 43 [1923] 1, col. 1 sqq.), velut in transcursu opinionem meam tangens.

Ego contra opinionem meam, quam olim amplexus tum, aliis quoque probare conabor. In his columnis (XXII—XXVIII) adferuntur testimonia de Polyaeno non de Epicuro, ut ex ipso sententiarum conexu facile apparet. Polyaenus semper primas agit; Epicurus quoque occurrit (XXIV 15 sqq.), sed ita, ut Polyaenum comitem eundemque discipulum laudibus efferat. Epistulam in col. XXIII servatam Epicuro vindicaremus si ad Polyaeni filium data esset; quod tamen parum apte succederet. In his columnis Polyaeni sollertia, disciplina in adulescentibus educandis et ad verum in philosophia profectum promovendis, mores suavissimi laudantur; de contubernio illius domestico contra nulla mentio fit. In col. XXII adventus filii Polyaeni sane commemoratur, sed statim scriptor ad Polyaenum patrem celebrandum transit. Theodoro autem Gomperz anno CIↃIↃCCCLXXI epistulam

Epicuro vindicanti, scripti, quod papyro 176 adservatur, nulla fere nisi incertissima notitia succurrebat. Apographum unum, Oxoniense, ei praesto erat, nec totam papyrum complexum, neque mendorum gravissimorum expers. In indigesta tum columnarum farragine hic illic flosculos quosdam, in contubernio celeberrimo excultos, decerpsit et antiquitatis studiosis obtulit. Tum unum nomen, Epicuri, occurrebat. Neque aliter, triginta et quinque annis interiectis, Guilelmus Crönert se gessit, cuius ipsa verba commemorare iuvat: „sed ne eorum eludatur expectatio qui novam quandam et absolutam Epicuri sententiam desiderant e tanta voluminum Herculanensium farragine subiungam relliquias initii col. VIII p. 176 [= Fr. 5 col. XVII meae editionis]: οὕτως δὲ καὶ παραινεῖ πρὸς . . .] περὶ Ἀπολλοδώρου γράφων φροντίζ[ειν], εἴ τι πράττειν, ὧν οὐ [βούλε]ται, συναναγκάζετα[ι]. ,ἐπιμελοῦ γάρ', φησί, ,καθάπερ σοι καὶ ἀπαλλαττομένωι ἔλεγον, καὶ Ἀπολλοδώρου [τοῦ] ἀ[δελ]φοῦ. οὐ γὰρ κακὸς ὢν παρ[έχ]ει μο[ι] φροντίδα, εἴ τι πράττει, ὧν οὐ βούλεται'. καὶ περὶ τῆς ἐκλείψεως αὐτοῦ κτλ. (pergit Philodemus)."

De Philodemo libelli auctore dubitationes quaedam suboriuntur, ut supra monui; de epistula tamen ad fratrem Apollodori data vix quisquam dubitare potest, ut ex insequentibus auctoris libelli verbis apertissime patet, quae Crönert non satis perpendisse videtur. Quorum vero tanta est vis et auctoritas ut epistulam Epicuro omnino tribuendam esse negemus.

Sed ad epistulam in col. XXIII servatam redeamus.

Polyaenus, auctor illius epistulae, itineris comites enumerans, veluti praeceptor ac magister Pythoclis, iure — post se — primum Pythoclem, deinde Hermarchum nominare poterat. Hoc contra ab Epicuro alienum videretur, qui procul dubio post se Hermarcho non Pythocli primum locum tribuisset. Alia praeterea suppeditant. In insequenti columna (XXIV) auctor libelli, iam suam sententiam proferens, veluti gravissimum argumentum, ut rem absolvat, addit adversarios quoque scholae Epicureae moribus Polyaeni allectos animum erga illum benignum ac propensum habuisse. Perpendamus, si placet, ipsa scriptoris verba:

„ὅλως δὲ τοιούτοις ἤθεσί τε καὶ πάθεσι καὶ ταῖς πρὸς ἕκαστον ἐπιδεξίοις ὁμιλίαις ἐκέχρητο Πολύαινος ὥστε καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἄλλων φιλοσόφων εὐμενεῖς κατεσκευακέναι πρὸς ἑαυτόν κτλ."

Haec plenam et veram significationem accipiunt si supra auctor alia testimonia de Polyaeni animo erga omnes propenso rettulerit; hac sola enim ratione haec recte ac iure concludi poterant. Verum enimvero epistula illa nobilissimi animi quasi speciem ac documentum ostendit. Neque aliud quidquam magis in rem cadere potest, quam scriptorem, Polyaeni laudatorem, cuius supra (in col. XXII) curas et sollicitudines in discipulis erudiendis commemoravisset, praeter cetera quae lacunae nobis invident, novum hoc addidisse testimonium. Quod mihi iamdudum persuasum habeo.

Ad quem, vel ad quam epistula ista data sit nescimus. De filiola Metrodori Gomperz cogitavit. Hoc sane fieri potuit; malo tamen opinionem Hermanni Usener sequi, cui scriptum hoc velut epistula ad puerum vel ad puellam data auditur.

Col. XXIV 14: aut altera magistratus nota intercidit aut *τέ* ex insequenti linea huc falso irrepsisse putandum est. Insequenti autem versui non inepte particulam illam addi posse videmus: *αὐτόν τε καὶ Λεοντέα.*

Ab altera parte col. XXIV usque saltem ad alteram partem col. XXVI excerpta ex tribus epistulis de Polyaeno conscriptis legimus. Prima fortasse Epicuro vindicanda. Alteram contra et tertiam, quarum unus est auctor, Epicuro tribuere non possumus, cum memoria illius in altera apertis verbis occurrat. Quisquis tamen haec scripserit, eratis sane vir magnae auctoritatis, ut ex dictione gravi et elata colligere licet, cum praesertim tertia epistula ad plures data sit. Quare nolim haec Epicureo cuivis tribuere, immo certo cuidam sectae auctori ea adsignanda censeo; ex quibus, praeter Epicurum et Polyaenum, Metrodori vel potius Hermarchi nomina nobis occurrunt.

Ex prima epistula libelli auctor duo excerpta referebat: unum fere totum intercidit; inde a verbis quae *καὶ προβάς* sunt, alterum excerptum habemus. Hic, ex loco operis Isocratei exorsus (*πρὸς Νικοκλέα* 51), quid Polyaenus de philosophiae pretio, quid de rhetoricis, de eristicis, de dialecticis, de physicis senserit, quamque utilitatem ex illis nos percepturos praedicaverit, auctor — Epicurus exempli gratia — exponit. Verba Polyaeni fere cum Isocrateis conspirant: „*ἄλλως τ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν γυμνασίων τῶν τῆς ψυχῆς ἀμφισβητοῦσιν οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες καί φασιν οἱ μὲν διὰ τῶν ἐριστικῶν λόγων, οἱ δὲ διὰ τῶν πολιτικῶν, οἱ δὲ δι' ἄλλων τινῶν φρονιμωτέρους ἔσεσθαι τοὺς αὐτοῖς πλησιάζοντας*“.

Priore epistula commemorata, quaedam de suo libelli auctor addit (11. 13 sqq.). Secundae autem epistulae, ad Polyaenum ipsum datae, extrema verba, elata et rhetorico colore quodammodo imbuta, habemus: disciplina Polyaeni — ni fallor — illis extollitur, qui discipulum suum (de Pythocle cogitari potest) ad libertatem et in loquendo et in agendo, occasione oblata, facile adduxerit. Plura tamen adhuc explicari nequeunt.

In tertia epistula, a. 288/87 data, discipulus Polyaeni (fortasse ille qui in altera epistula commemoratur) et vivus et mortuus summis laudibus extollitur. Haec omnia in Polyaenum cadunt, qui talem alumnum ad philosophiam perduxerit. Quae sequuntur (XXVI 10 sqq.) epistulae libelli auctori non tribuerim. In altera col. XXVI parte nomen Polyaeni tantum dignoscimus.

col. XXVI 7 et 10 *γίνεσθαι* scil. *φιλοσόφους.*

ll. 13—14 *αὐτός* Polyaeno dederim; *ἐπεφώνησεν* (14) et *προε[ῖ]πε[ν· ?]* (XXIV 35) inter se respondent.

l. 16 *κἀγώ* olim auctori epistulae dedi; iniuria, ut puto.

l. 25 init. MT apogr. Oxoniense: restitui quod potui.

l. 27 locus quidam *τῆς Μαγνησίας* notatur.

ll. 28—30 construo *πιεσθεὶς* — — — — — — — *εἰς παρρησίαν.*

l. 29 *ἀστῶν* manifesto corruptum.

l. 32 *ἐπὶ [τρί]του Διοκλέους*: duo tali nomine Athenienses magistratus innotuerant. Alter a. 409/8, alter a. 288/87; nunc tertio dandus locus.

col. XXVI 11 Diotimus: Democriteus?

Fr. 5 col. XXVII Honores Polyaeno vivo et mortuo tributi: ea quae in superiore columnae parte leguntur libelli auctori adsignaverim.

ll. 5—12 cfr. Epicuri testamentum apud Diogenem Laertium servatum (X 18).

ll. 14—15 papyro novissime inspecta procul dubio *ἐπέ|πληξεν* legi (cfr. Diog. Laert. VII, 171), quod loco hucusque desperato lumen infundit. Tale quid voluit auctor: et olim — — — — — philosophicis negotiis occupatus, semet ipsum obiurgavit“. Deest participium quod in corrupta lectione ΑΛΛΟΥCΗC latere arbitor [Cfr. Addenda.]

Epistulae duae, Epicuri ut puto, ad Colotem datae citantur (XXVII 24—25, XXVIII 4). In col. XXVIII ll. 8—14 haec suspicatur Philippson:

— — — — — *μνη[σ]-*
θή]σεσθ[αι] τὸ διὰ [φ]ίλων
ἀ]γαθό[ν· ἀγα]θὸν [δὲ] τῆς
10 *κα[ρδίας ἐστὶ] πλέον ἐν*
τῆι φιλο]φ̣[ροσ]ύ[νηι ἢ] τῶι
χρήματα πρά]ττεσθαι· τὴν
δ' ὅλην φιλία]ς ἐπισημασί-
αν [ἐν τῆι] δ[ι]αθήκηι [. . .

ADNOTATA IN PHILODEMI DE EPICURO LIBRUM SECUNDUM.

*Fr. 1(1) — Hoc fragmentum recepi ut libelli indolem demonstrarem. In hoc quoque, veluti in superiore volumine (p. 176), epistulae adferuntur (cfr. l. 6 et magistratus notam in l. 7).

Fr. 6 col. II 1—4 Haec omnia in Epicurum cadunt: fortasse quae in ll. 9—11 in universum dici videntur, certos vitae illius eventus respiciunt. Voculam *οὐ* in l. 5 a Crönert mero casu omissam falsae totius columnae interpretationis locum dedit (ita concidunt quae subtiliter commentus est Hermannus Diels in Philodemos über die Götter I Buch Abhandl. d. Pr. Ak. d. Wiss. phil.-hist. Kl. 7 [1915] p. 100 adnot. 2). Quod autem Diels in l. 12 dedit *ἀλλ' ὡς* pro *ἄλλως* ferri nequit (praecessit enim *οὔτε* non *οὐ*); itemque fide caret supplementum *ὀργιασθείς* in l. 13 ab eodem propositum. De *συνέκρουεν* a Crönert invento, a Diels ecepto, supra in Apparatu monui.

l. 7 *ἡ . . γραφὴ . . . . . αὐτοῦ*: non scriptum aliquod *κατ' ἐξοχήν*, sed *τὰ γράμματα αὐτοῦ* (de epistulis praesertim cogito) videntur intellegenda

Fr. 6 col. III Hanc columnam a me, quantum poteram, restitutam iamdudum Hermanno Diels, qui Supplementa in Praesocraticos parabat, cum iam viri illius egregii mihique coniunctissimi lacrimabile fatum instaret, ultro obtuleram. Scriptor, quod Diels monuit Xenophanis nomen adferens, ante oculos notissimos philosophi illius versus, nobis cum a Plutarcho (de aud. poet. 2 p. 17 E) tum a Sexto Empirico (adv. math. VII 49; 110) servatos, in mente habebat:

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτις ἀνὴρ γένετ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἅσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών,
αὐτὰρ ὅμως οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

(1) Stellula designationi Fragmenti appicta notat Fragmentum — papyro deleta — unice delineationi mandatum.